

Γερμανία
 Λουζάνια
 Νέα
 Μεξικό
 Αθήνα
 1905

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Τῷ αὐτῷ μηνὶ α΄. τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ὁσιομάρτυρος Ἰακώβου καὶ τῶν δύο αὐτοῦ μαθητῶν Διονυσίου καὶ Ἰακώβου, μαρτυρησάντων ἐν ἔτει 1520.

Τοὺς τρεῖς ὁσίους θανατοῦσιν ἀγχόνη ἐχθροὶ κάκιστοι τῆς Ἁγίας Τοιάδος.

Οὗτος ὁ μακάριος Ἰάκωβος κατέγετο ἐκ τῆς ἐπαρχίας Καστορίας, τῆς Μακεδονίας, ποιμὴν δὲ ὢν κούριον τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, ὡς πάλαι ποτὲ τοῦ συνωνύμου αὐτοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ. Διὸ καὶ μισούμενος ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καταγέροισεν αὐτὸν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι εὖρε θησαυρόν, καὶ διωκόμενος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἦλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου μετήρχετο καὶ ἐκεῖ τὸν προβατέμπορον, καὶ διὰ τῆς ἐμπορίας αὐτῆς ἀποκατέστη πλούσιος. Καὶ μίαν ἡμέραν ἤκουσε διηγούμενον ἕνα ὀθωμανόν, ὅτι ἡ χριστιανικὴ πίστις ἔστι καλὴ· διότι ἡ ὀθωμανὶς σύζυγος αὐτοῦ, πάσχουσα ἀπὸ πονηρὸν δαιμόνιον, ἄγριον, ἦλθον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, αὐτὸς τε καὶ ἡ πάσχουσα σύζυγος αὐτοῦ, πρὸς θεραπείαν. Καὶ ὡς ἀνέγνωσεν ὁ Πατριάρχης Νήφων ἐν εὐαγγέλιον ἐπ' αὐτῆς, εἶδεν ὁ Τοῦρκος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ θαῦμα παράδοξον, ὅτι ἠνοιχθη ἡ στέγη τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἦλθε φῶς οὐράνιον, καὶ περιεσκεπάσε τὸν Πατριάρχην καὶ τὴν πάσχουσαν καὶ εὐθέως ἠλευθερώθη ἡ ἀσθενὴς ἐκ τοῦ ἀγρίου ἐκείνου καὶ πονηροῦ δαιμονίου, καὶ ἔγειεν ἕκτοτε ὑγιὴς καθ' ὀλοκληρίαν. Τοῦτο ὁ Ἰάκωβος ἀκούσας παρὰ τοῦ Ὄθωμανοῦ, εὐθύς ἔδωκε τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ὅλον ἐλεημοσύνην τοῖς πένησι, καὶ μετέβη εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, καὶ ἔγινε μοναχὸς εἰς τὸ Μοναστήριον

τοῦ Δοχειαρίου. Καὶ τόσον ἐδόθη εἰς τὴν ἄσκησιν, ὥστε κατώρ-
θωσε πάσας τὰς ἀρετάς· τὴν νηστείαν τὴν ἀγρυπνίαν καὶ τὴν
προσευχὴν, ὡς ἄλλοι οὐδεὶς. Καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔλαβε χάρισμα κατὰ
θεοῦ, ἵνα βλέπῃ θείας καὶ οὐρανίας θεωρίας ὑπερφυσικάς. Καὶ
ἐπομένως ἐπιτελεῖ καὶ θαυμάσια, καὶ προέλεγε τὰ μέλλοντα. Ἐ-
πειτα ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περιήρχετο εἰς
διάφορα μέρη, διὰ τὴν ὠφέλειαν τῶν χριστιανῶν, καὶ πολλοὺς ὠφέ-
λησε διὰ τῆς ἀρετῆς, καὶ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ. Καὶ ἕνεκα τού-
του ἐφθονήθη, ὑπὸ τινῶν κακοποιῶν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἐκ τοῦ πο-
νηροῦ διαβόλου. Καὶ κατηγορήσαν αὐτοῦ, ὅτι συνάζει τοὺς χριστι-
ανούς, ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ διὰ τοῦτο ἐστάλη εἰς Κων-
σταντινούπολιν πρὸς τὸν βασιλέα Σελήμην· καὶ ἐπειδὴ ἦν εἰς Ἀ-
δριανούπολιν, ἔστειλαν, καὶ τὸν μακάριον Ἰάκωβον μετὰ τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ ἐκεῖ, ἵνα δικάσῃ. Καὶ ἐξετασθεὶς ὑπὸ τῶν πασσά-
δων τοῦ Σελήμη, οὐδὲν ἐν αὐτῷ κακὸν κίνημα εὔρον, ἐναντίον τῆς
Κυβερνήσεως. Βλέπων δέ, καὶ ἀκούων τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρὸς ὁ
Σελήμης, ἠθέλησε, ὅπως προσελκύσῃ εἰς τὸν ἰσλαμισμὸν δι' ἀξιο-
μάτων, καὶ ὑποσχέσεων, καθὼς εἶχον ἠθροῦν καὶ ἐποίουν πάντα
τρόπον, ἵνα φέρωσι χριστιανούς εἰς τὸν καθαρὸν αὐτῶν θρη-
σκείαν. Ἄλλ' ὁ μακάριος καὶ οὐδὲν κερταὸν ἐδέχθη τὰς μωρὰς
αὐτῶν προτάσεις, καὶ ὀλεθρῶς συμβούλους οὔτε αὐτός, ἀλλ' οὔτε
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Πρὸς τούτους, ἔστειλεν ὁ Σελήμης εἰς τὴν πόλιν
κλήν, ἵνα ἐρωτήσῃ τὸν ἅγιον περὶ τοῦ Ἐπιστοῦ Χριστοῦ, καὶ περὶ
Μωάμεθ.

Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν, ὅτι ὁ κεν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐστὶ Θεὸς ἀλη-
θινός, καὶ δημιουργὸς τοῦ κόσμου καὶ κοίτης ζώντων, καὶ νεκρῶν.
Ὁ δὲ Μωάμεθ οὐδὲ προφήτης, οὐδὲ ἐκ Θεοῦ ἐστὶ. Ἄλλ' ἐναντίος
τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπατεῶν. Καὶ ἐκ τούτων κατανοήσας τὴν σταθερό-
τητα αὐτοῦ, πρὸς τὴν χριστιανικὴν πίστιν, καὶ ἀποβαλὼν πᾶσαν
ιδεάν περὶ παραδοχῆς ἰσλαμισμού, ἐβασάνισαν αὐτοὺς πολυτρόπως
μετὰ σκληροτάτων βρασάνων, μέχρι θανάτου. Καὶ ἐπὶ τέλους παρ-
έδωκαν αὐτούς, ὅπως ἀπαγχονισθῶσι. Ἀλλὰ πρὶν ἀπαγχονισθῶσιν
αὐτούς, προσευχηθέντες, παρέδωκαν τὰς ἀγίας αὐτῶν ψυχὰς εἰς χεῖ-
ρας Θεοῦ.

Ἐν τούτοις, ἕως ἐδῶ οὐκ ἠρκέσθησαν οἱ θηριόγνομοι. Ἄλλὰ καὶ
νεκρὰ τὰ σώματα αὐτῶν διέταξεν οἱ τύραννοι ἵνα ἀπαγχονισθῶσιν,
ὁ καὶ ἐγένετο. Τινὲς δὲ χριστιανοὶ ἠγόρασαν τὰ ἅγια σώματα ἐ-
κεῖνα, καὶ ἐνεταφίασαν τρία μίλια ἔξω τῆς Ἀδριανουπόλεως εἰς
τρία μνημεῖα εἰς τὴν πατρίδα αὐτῶν Ἀρβανιτοχώριον. Καὶ κατὰ
πᾶσαν Κυριακὴν ἔβλεπον οἱ κατοικοῦντες ἐκεῖ, θεῖον φῶς τὸ ὅποιον
περιέλαμπεν εἰς τὰ μαρτυρικά ἐκεῖνα μνημεῖα. Ἐπειτα μετὰ και-
ρὸν ἔφερον τὰ λείψανα τῶν ἁγίων, πλησίον εἰς τὴν Θεσσαλονίκην,
εἰς χωρίον ὀνόματι Γαλάστα, καὶ ὑποδόμησαν ἐν Μονήριον πα-
λαιόν, τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας, τῆς Φαρμακολυτρίας. Καὶ διὰ τὰ
πολλὰ θαύματα τῶν ἁγίων συνηθροίσθησαν ἐκεῖ πολλοὶ μοναχοί, ὅ-
που καθ' ἑκάστην γίνονται θαύματα διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, τῆ
προσευχῆ τῶν ἁγίων.